

Besluit van CGK- GS 2014 m.b.t. afvaardiging van niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers
(uit: Besluitenboekje 2013)

11. De afvaardiging van niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers naar meerdere vergaderingen

De generale synode

heeft kennisgenomen van

1. het bespreekstuk van deputaten voor de eenheid van gereformeerde belijders in Nederland inzake afvaardiging van ambtsdragers uit samenwerkingsgemeenten naar de classisvergaderingen;
2. het rapport van haar synodecommissie inzake de afvaardiging van ambtsdragers uit samenwerkingsgemeenten naar de classisvergaderingen;

heeft gehoord

de bespreking op de vergadering;

overweegt

1. dat de vorming van een samenwerkingsgemeente gebaseerd is op eenheid van belijden van plaatselijke kerken;
2. dat de classis deze eenheid heeft geconstateerd;
3. dat de kerkenraad van een samenwerkingsgemeente wordt gevormd door ambtsdragers uit verschillende gemeentedelen;
4. dat de nadruk op het plaatselijke en vooral het voorlopige karakter van de samenwerking volgens bijlage 8 K.O. dient om te voorkomen dat samenwerkingsgemeenten een soort eigen kerkformatie gaan vormen en om daardoor aan te geven dat deze gemeenten voluit deel blijven uitmaken van de verschillende kerkverbanden;
5. dat - voor wat betreft de contacten met de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt) - deputaten opgeroepen werden door achtereenvolgende synodes plaatselijke eenheid voluit te stimuleren en te faciliteren;
6. dat bij de totstandkoming van het gereformeerd kerkverband in de zestiende eeuw afgevaardigden uit de kerken op de kerkelijke vergaderingen ontvangen werden wanneer zij voorzien waren van een deugdelijke geloofsbrief;
7. dat deputaten kerkorde en kerkrecht van oordeel zijn dat een positief besluit over de vraag of niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers vanuit een samenwerkingsgemeente naar de classis afgevaardigd kunnen worden kerkordelijk ingebed kan worden in bijlage 8 K.O.;

overweegt verder

1. dat door afvaardiging van niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers de samenwerking een bovenplaatselijk element krijgt;
2. dat opmerkingen die in eerdere synodes gemaakt zijn over het nog niet invoeren van het zogenaamde federatief groeimodel inhoudelijk bepaald zijn door zorg om onderlinge

verschillen binnen de Christelijke Gereformeerde Kerken;

3. dat met een afvaardiging van niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers de kwestie van rechtsongelijkheid niet wordt opgelost, maar slechts wordt verplaatst;

4. dat vorige synodes hebben aangedrongen op zorgvuldigheid ten aanzien van het omgaan met verschillen binnen het eigen kerkverband;

5. dat deputaten kerkorde en kerkrecht zich niet hebben uitgesproken over de vraag of een afvaardiging van niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers wenselijk is;

overweegt ook

1. dat in 2010 gelijktijdig in drie particulier-synodale ressorten instructies dienden die kwamen uit samenwerkingsgemeenten met een concrete nood of met knelpunten ten aanzien van de afvaardiging naar de classis;

2. dat daaruit blijkt dat deze vragen breed leven in de kerken en veelal zijn ingegeven door de nood van kleine samenwerkingsgemeenten;

is van oordeel

1. dat deputaten voor de eenheid van de gereformeerde belijders in Nederland aan hun opdracht hebben voldaan om in samenwerking met deputaten kerkorde en kerkrecht te onderzoeken of en hoe het principieel en kerkrechtelijk mogelijk is om niet-christelijkgereformeerde ambtsdragers van samenwerkingsgemeenten af te vaardigen naar de classisvergaderingen;

2. dat het principieel en kerkordelijk mogelijk is niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers van samenwerkingsgemeenten af te vaardigen naar classisvergaderingen;

3. dat het op dit moment niet wenselijk is de grens die eerdere synodes hebben getrokken bij het plaatselijk en voorlopige karakter van samenwerking tussen kerken, te verschuiven, vanwege:

a. de reeds langer bestaande moeite met de doorwerking van de samenwerking op bovenplaatselijk vlak, welke onder andere blijkt uit het nog niet invoeren van het federatief groeimodel;

b. de ontwikkelingen in kerken waarmee wordt samengesproken en/of samengewerkt;

c. het principe dat ook de eenheid in eigen kerkverband in het oog moet worden gehouden;

4. dat, als besloten wordt om voort te gaan op de weg naar eenheid met andere kerken volgens de principiële lijn die deputaten met recht volgen (in concreto het afvaardigen van niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers naar de classisvergadering), er een botsing ontstaat met een ander principe, namelijk het bevorderen van de eenheid in eigen kerkverband;

5. dat forceren van een besluit in de ene of andere richting betekent dat vooruit wordt gelopen op de uitkomst van de bezinning op de verhouding tussen enerzijds het zoeken naar eenheid met andere kerken van gereformeerd belijden en overige bredere kerkelijke contacten, en anderzijds de eenheid binnen eigen kerken (zie genomen besluit bij rapport 1a van commissie 4), en dat een besluit als bovengenoemd contraproductief zou werken met betrekking tot de eenheid;

6. dat het overigens wel wenselijk is rekening te houden met samenwerkingsgemeenten die geen volledige christelijk-gereformeerde afvaardiging kunnen samenstellen;

en besluit

deputaten op te dragen:

- a. het gesprek met andere kerkverbanden waarmee onze kerken samenspreken dan wel samenwerken aan te gaan op het punt van de verhouding van de eenheid tussen kerkverbanden enerzijds en de eenheid binnen het eigen kerkverband anderzijds;**
- b. eenzelfde gesprek te entameren binnen eigen kerkverband en de deputaten vertegenwoordiging te machtigen hen daarbij van dienst te zijn;**
- c. aan de synode van 2016 verslag uit te brengen van het onder besluit a en b genoemde, opdat die synode in deze zaak vanuit een breder perspectief een besluit kan nemen. en besluit verder**
- d. intussen de samenwerkingsgemeenten tegemoet te komen door hun de mogelijkheid te bieden in situaties van overmacht voor een bepaalde classisvergadering een of twee niet-christelijk-gereformeerde ambtsdragers te zenden die door de classis als lid met adviserende stem aanvaard kunnen worden.**